

Sygn. akt I Ns 57/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – SSO Halina Plasota

Protokolant – protokolant sądowy K. M.

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku A. K.

z udziałem M. S.

o wydanie orzeczenia w trybie art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy

postanawia:

oddalić wniosek.

Sygn. akt I Ns 57/14

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 12 listopada 2014 r. A. K. w trybie art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (t. j. Dz. U. 2011 r., nr 21, poz. 112) wniósł o:

- zakazanie uczestnikowi postępowania M. S. – kandydatce na stanowisko Burmistrza Gminy B. podczas trwającej kampanii wyborczej w wyborach samorządowych – rozpowszechniania informacji o rzekomym przeprowadzaniu przez wnioskodawcę, podczas sprawowania funkcji Burmistrza Gminy B. w latach 2010-2014, konkursów na stanowiska kierownicze w Gminie B. w sposób nieprawidłowy/niewłaściwy;
- nakazanie uczestnikowi sprostowania nieprawdziwych informacji o rzekomym przeprowadzaniu przez wnioskodawcę w sposób nieprawidłowy/niewłaściwy, podczas sprawowania funkcji Burmistrza Gminy B. w latach 2010-2014, konkursów na stanowiska kierownicze w Gminie B., w formie ogłoszenia zamieszczonego na lokalnym portalu internetowym [http://\(...\)pl](http://(...)pl) o treści: „Ja niżej podpisana oświadczam, że rozpowszechniona przeze mnie na portalu internetowym [www\(...\)pl](http://www(...)pl) w formie wywiadu informacja o przeprowadzaniu przez Pana A. K., podczas sprawowania przez niego funkcji Burmistrza Gminy B. w latach 2010-2014, w sposób nieprawidłowy/niewłaściwy konkursów na stanowiska kierownicze w Gminie B. jest nieprawdziwa”, opublikowanego na jej koszt na stronie głównej portalu (...)PL o wielkości 5 cm (pion) na 10 cm (poziom), czcionką kroju Times N. R., rozmiar 13;
- nakazanie uczestnikowi postępowania przeproszenia wnioskodawcy przez wręczenie spisane własnoręcznie i podpisanego oświadczenia o następującej treści: „Przepraszam Pana A. K. za to, że podczas kampanii wyborczej przed wyborami na stanowisko Burmistrza Gminy B. w 2014 roku rozpowszechniłam nieprawdziwą informację o przeprowadzaniu przez A. K., podczas sprawowania przez niego funkcji Burmistrza Gminy B. w latach 2010-2014, w sposób nieprawidłowy/niewłaściwy konkursów na stanowiska kierownicze w Gminie B.”;

4. nakazanie uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty 500 zł na rzecz Towarzystwa (...) z siedzibą w B. – organizacji (...) (wniosek – k.3-5).

Uczestniczka postępowania wniosła o oddalenie wniosku, podnosząc, iż informacje, które wskazała w przedmiotowej publikacji zamieszczonej na portalu internetowym nie były nieprawdziwe, zaś faktem jest, że wystąpiły nieprawidłowości w trakcie przeprowadzania konkursów na stanowisko dyrektora zespołu szkół oraz na stanowisko dyrektora gminnego ośrodka kultury. Uczestniczka zarzuciła również, iż treść żądań wnioskodawcy jest zbyt daleko idąca i nie koreluje z zakresem informacji przywołanej przez uczestniczkę w spornym wywiadzie (protokół rozprawy z dnia 13.11.2014 r. – k. 56-68).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. jest kandydatem Komitetu Wyborczego Wyborców A. K. (...), a M. S. jest kandydatem Komitetu Wyborczego Wyborców (...) na stanowisko burmistrza Gminy B. w wyborach samorządowych, które mają odbyć się w dniu 16 listopada 2014 r. (bezsporne).

A. K. jest obecnym burmistrzem ww. gminy. W dniu 7 listopada 2014 r. na portalu internetowym (...), [http://\(...\).pl](http://(...).pl), został opublikowany artykuł prezentujący kandydatów na stanowisko burmistrza gminy. W artykule tym, sporządzonym w formie wywiadu, przytoczono stwierdzenie kandydatki M. S., iż „niektóre konkursy na stanowiska kierownicze w Gminie nie były przeprowadzone w sposób właściwy” (artykuł z dnia 07.11.2014 r. – k. 6-8).

Zarządzeniem nr 16.2012 z dnia 30 kwietnia 2012 r. Burmistrz Gminy B. ogłosił konkurs na stanowisko dyrektora Zespołu Szkół nr (...) w B. przy ul. (...). W ogłoszeniu wskazano, iż osoba przystępująca do konkursu powinna przedłożyć m.in. oświadczenie, że kandydat nie był karany karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 76 ust 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela lub art. 140 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym – w przypadku nauczyciela akademickiego. (zarządzenie z dnia 30.04.2012 r. i załącznik do zarządzenia - ogłoszenie – k. 33, k. 37-38).

W ww. konkursie aplikację na stanowisko dyrektora złożyła A. S.. W związku z treścią ogłoszenia konkursowego do składanych dokumentów nie dołączyła ona oświadczenia, o którym mowa w poprzednim akapicie, przekonana, iż nie obowiązuje jej ten wymóg. Jej kandydatura została odrzucona ze względów formalnych – z powodu braku oświadczenia. Burmistrz Gminy B. odmówił uwzględnienia zarzutów wobec prawidłowości przebiegu naboru na stanowisko dyrektora szkoły (pismo z 12.06.2012 r. – k. 40, pismo z 26.06.2012 r. – k. 39, zeznania świadków M. K. – protokół rozprawy z dnia 13.11.2014 r. – k. 56-68, M. G. – protokół rozprawy z dnia 13.11.2014 r. – k. 56-68).

W ogłoszeniu o konkursie na dyrektora ww. szkoły, opublikowanym zarządzeniem nr 14.2013 z dnia 24 kwietnia 2013 r., zapis dotyczący wymaganych od kandydatów dokumentów, w tym oświadczenia, że kandydat nie był karany karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 76 ust 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela lub art. 140 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym, został uzupełniony, tj. sformułowanie „– w przypadku nauczyciela akademickiego” przybrało postać „– w przypadku nauczyciela i nauczyciela akademickiego” (zarządzenie z 24.04.2013 r. i załącznik do zarządzenia – ogłoszenie – k. 41-43).

Zarządzeniem nr 61.2011 z dnia 14 lipca 2011 r. ogłoszony został konkurs na stanowisko dyrektora Gminnego Ośrodka (...) w B.. Kandydat na to stanowisko winien był znać biegle co najmniej jeden język obcy, co powinno zostać potwierdzone międzynarodowym certyfikatem językowym lub dyplomem ukończenia wyższych studiów językowych (zarządzenie z 14.07.2011 r. i załącznik do zarządzenia – ogłoszenie – k. 20-23).

Przebieg konkursu był przedmiotem konfliktu pomiędzy organami gminy. Od burmistrza żądano ponownego wszczęcia procedury konkursowej, po uprzednim powołaniu komisji konkursowej i dostosowaniu wymagań wobec kandydatów do zaleceń Rady Miejskiej (artykuł z portalu [www\(...\).com](http://www(...).com) – k. 19, zeznania świadków D. K. – protokół rozprawy z dnia 13.11.2014 r. – k. 56-68, S. W. – protokół rozprawy z dnia 13.11.2014 r. – k. 56-68).

W dniu 25 listopada 2011 r. Burmistrz Gminy B. wydał zarządzenie nr 92.2011, w którym powołana została komisja do oceny kandydatów na stanowisko dyrektora Gminnego Ośrodka (...) według kryteriów określonych w ogłoszeniu o konkursie oraz warunków określonych w regulaminie konkursu, stanowiącym załącznik do zarządzenia (zarządzenie z 25.11.2011 r. – k. 24-25).

W dniu 4 lipca 2012 r. wydane zostało Zarządzenie nr 33.2012, w sprawie ogłoszenia konkursu na stanowisko Dyrektora Gminnego Ośrodka (...) w B.. Z wymagań wobec kandydatów usunięto znajomość języka obcego potwierdzoną międzynarodowym certyfikatem lub dyplomem ukończenia kierunkowej szkoły wyższej (zarządzenie z 04.07.2012 r., załącznik do zarządzenia – ogłoszenie – k. 26-28, zeznania świadka D. K. – protokół rozprawy z dnia 13.11.2014 r. – k. 56-68).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny opierając się na wiarygodnych dowodach z ww. dokumentów przedłożonych do akt sprawy, których treść nie była kwestionowana przez uczestników postępowania, a ich prawdziwość nie wywołała również wątpliwości Sądu. Pozostałe dokumenty, niewymienione powyżej, tj. wydruki komentarzy internetowych oraz internetowego bloga, zarządzenie nie dotyczące naboru na stanowisko, Sąd pominął jako nieprzydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie i wydania rozstrzygnięcia. Pominięty materiał nie zawierał wypowiedzi osób zainteresowanych, ani nie mógł świadczyć o prawdziwości, bądź fałszu informacji będącej przedmiotem postępowania.

Sąd uznał za wiarygodne i zaliczył w poczet materiału dowodowego zeznania świadków M. K., D. K., M. G., S. W. i W. M., które ocenił jako spójne, logiczne i znajdujące oparcie w pozostałych środkach dowodowych.

CO do przesłuchania uczestników postępowania, zauważyć należy, iż Sąd nie odmówił wiarygodności wnioskodawcy i uczestniczce postępowania, jednak ich twierdzenia w przeważającej mierze dotyczyły opinii i ocen, a także odczuć, jakie uczestnicy wiązali z treścią spornego wywiadu oraz działalności gminy w zakresie naboru na stanowiska dyrektorów publicznych placówek kulturalno-oświatowych, a zatem nie podlegały weryfikacji w kategoriach prawdy i fałszu. W zakresie przywoływanych przez uczestników faktów Sąd uwzględnił twierdzenia uczestników w takiej mierze, w jakiej znalazły one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Art. 111 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy stanowi, że jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wnioski o wydanie orzeczenia zakazu rozpowszechniania takich informacji; przypadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje; nakazania sprostowania takich informacji; nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste; nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone; nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100.000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

W artykule umieszczonym w dniu 7 listopada 2014 r. na portalu internetowym (...) zawarto krótkie wywiady z osobami kandydującymi na stanowisko burmistrza gminy B. na temat dotychczasowego stanu gminy, najważniejszych potrzeb społeczności i planów, jakie kandydaci zamierzają realizować na tym stanowisku. Bezsprzecznie tego rodzaju wypowiedź kandydata, padająca w ww. okolicznościach, podpada pod działanie regulacji art. 111 Kodeksu wyborczego.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż stwierdzenie przywołane w wywiadzie przez uczestniczkę w przedmiocie przebiegu niektórych konkursów na kierownicze stanowiska w gminnych placówkach było prawdziwe. W istocie, zauważyć należy, że w ogłoszeniu o konkursie na stanowisko dyrektora gminnego zespołu szkół, opublikowanym jako załącznik do zarządzenia nr 16.2012 użyto sformułowania, które nie oddawało wiernie treści § 1 ust. 2 pkt 4 lit. m Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 8 kwietnia 2010 r. w sprawie regulaminu

konkursu na stanowisko dyrektora publicznej szkoły lub publicznej placówki oraz trybu pracy komisji konkursowej (Dz.U. nr 60, poz. 373).

Samo stwierdzenie rozbieżności pomiędzy literalną treścią listy wymaganych dokumentów zamieszczonej w ogłoszeniu, a zapisem rozporządzenia niekoniecznie stanowiłyby podstawę do stwierdzenia, iż sposób przeprowadzenia konkursu nie był właściwy, pod warunkiem, iż treść ogłoszenia nie wprowadzałyby osób zainteresowanych w błąd co do wymagań organizatora naboru i prawodawcy, jednak w tym konkretnym przypadku analiza treści ogłoszenia z perspektywy przeciętnego odbiorcy, kandydata, nasuwa wniosek, iż osoby niebędące nauczycielami akademickimi nie były obowiązane składać oświadczenia, o którym mowa w pkt 13 ogłoszenia. Jednocześnie zaś wymóg złożenia oświadczenia także przez nauczycieli, niebędących nauczycielami akademickimi, był podstawą podejmowania decyzji przez komisję konkursową. Wskutek dostosowania się do wymagań zawartych w ogłoszeniu kandydatka na stanowisko dyrektora – A. S. – nie złożyła przedmiotowego oświadczenia, co skutkowało jej wykluczeniem z dalszej procedury naboru, a to mogło mieć znaczący wpływ na ostateczny wynik konkursu. Z kolei podmiot odpowiedzialny za przebieg konkursu w pierwszej chwili całkowicie zaprzeczył zarzutom postawionym chociażby przez członków (...) Zespołu Szkół nr (...) w B. i odmówił ponownego przeprowadzenia naboru, jednak w konkursie na to samo stanowisko ogłoszonym rok później treść ogłoszenia została już zmieniona, tak by odzwierciedlała wymogi ww. Rozporządzenia i nie wywoływała trudności interpretacyjnych.

Odnosnie zarzutów pod adresem przebiegu procedury naboru na stanowisko dyrektora Gminnego Ośrodka (...), Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z § 2 Rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie organizacji i trybu przeprowadzania konkursu na kandydata na stanowisko dyrektora instytucji kultury (Dz.U. nr 154, poz. 1629) postanowienie o ogłoszeniu konkursu określa w szczególności formalne kryteria wyboru kandydatów na stanowisko dyrektora. Uprzednie powołanie komisji konkursowej nie stanowi wymogu ogłoszenia konkursu. Konkurs na stanowisko dyrektora Gminnego Ośrodka (...) w B. nie podlegał przepisom – uchylonego z dniem 1 stycznia 2012 r. – Rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie wymagań kwalifikacyjnych i trybu stwierdzania kwalifikacji uprawniających do zajmowania określonych stanowisk w niektórych instytucjach kultury, dla których organizatorem jest administracja rządowa lub jednostki samorządu terytorialnego (Dz.U. nr 26, poz. 234). Zgodnie z § 6 ust. 3 dawnego statutu Gminnego Ośrodka (...) w B. – wprowadzonego uchwałą Rady Miejskiej nr (...) – dyrektor i pracownicy Ośrodka winni posiadać odpowiednie do zajmowanych stanowisk kwalifikacje, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wymóg posiadania przez kandydata wykształcenia w zakresie znajomości języka obcego potwierdzonego międzynarodowym certyfikatem lub dyplomem ukończenia wyższej uczelni nie znajduje poparcia ani w przepisach regulujących procedurę konkursową, ani w aktach regulujących funkcjonowanie gminy B. i gminnego ośrodka kultury, a znacząco zawężał krąg osób mogących pozytywnie przejść etap wstępnej weryfikacji aplikacji.

Sformułowanie użyte przez uczestniczkę jest bardzo ogólne, ogólnikowe, oględne i nie wywołuje w przeciętnym odbiorze mocnych negatywnych emocji. Nie wskazuje na łamanie prawa przy organizacji konkursów i mieści się w zakresie dopuszczalnej działalności kandydatów w okresie kampanii wyborczej. Określenie „właściwy” nie jest kategorią prawną, może dotyczyć ocen moralnych lub każdej innej natury. Stwierdzenie, które padło w wywiadzie stanowi wyraz ogólnego zaniepokojenia kontrowersjami rodzącymi się przy organizacji ww. konkursów i pewnym brakiem ich transparentności.

Reasumując powyższe, Sąd nie podzielił zarzutów wniosku.

Sąd uznał też za słuszne wskazać na marginesie, iż w spornej wypowiedzi uczestniczki nie padają informacje, które narzuca treść żądań wnioskodawcy. Z lektury sprostowania i przeprosin, jakich domaga się A. K. wynika, jakoby M. S. poinformowała opinię publiczną, że konkursy na stanowiska kierownicze w gminie przeprowadzane były nieprawidłowo/niewłaściwie w ogólności, a nie z ograniczeniem do „niektórych”. Ponadto wnioskodawca uzupełnia wypowiedź uczestniczki w ten sposób, iż z treści np. sprostowania przeciętny odbiorca wysunąłby wniosek, jakoby uczestniczka wskazała wnioskodawcę imiennie jako osobę przeprowadzającą konkursy w nieprawidłowy sposób, a przecież uczestniczka nie użyła w swej wypowiedzi sformułowania, iż to Pan A. K., podczas sprawowania przez niego funkcji Burmistrza Gminy B. przeprowadził konkursy w sposób nieprawidłowy, ani sformułowań podobnej treści.

Z uwagi na powyższe, wniosek A. K. podlegał oddaleniu w całości.